

[Finansministeren.]

vedrørende ændringerne til tjenestemandsløven.

Det ærede medlem hr. Erik A. Jensen spurgte mig, om jeg kunne tænke mig at indkalde tjenestemandsgeselskaberne til en ny forhandling. Dertil må jeg da svare klart og tydeligt: nej! Jeg ser da ingen grund til at indkalde til forhandlinger om en ordning, som er tiltrådt af tjenestemandsgeselskaberne. Endvidere kan jeg sige, at forudsætningen for min aftale med tjenestemandsgeselskaberne var, at den påtænkte helhedsløsning i alt væsentligt gennemførtes i den forelagte form, og da det jo nu ser ud til at skulle blive tilfældet, er der for mig så meget mindre grund til en fornyet forhandling med tjenestemandene.

Det ærede medlem talte endnu en gang om et diktat i forbindelse med tjenestemandslønningerne. Jeg skal dertil blot sige, at en gentagelse — og det gælder, selv om der skulle komme flere gentagelser — af en forkert påstand gør jo ikke påstanden rigtigere.

Så vidt jeg forstod det ærede medlem hr. Storgaards betragtninger, drejede de sig om selve loven om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd, således som den blev gennemført i 1958 — og gennemført, så vidt min erindring rækker, med tilslutning fra tjenestemandenes hovedorganisationer. Jeg ser derfor ingen grund til, at vi nu skal tage denne lov op til diskussion.

Handelsministeren (Bawnsgaard): En væsentlig del af de betragtninger, de ærede ordførere har gjort gældende, har jo været vendt imod de tre lovforslag, der fra handelsministeriets side er fremlagt til behandling, og som er til forhandling her i dag. Jeg vil gerne forsøge på at gå ind i en besvarelse af de spørgsmål, der er rejst af en række af de ærede ordførere.

Jeg må måske allerførst have lov til at gøre et par mere generelle bemærkninger til de to konservative ordførere, de ærede medlemmer hr. Poul Møller og hr. Weikop, og når jeg gør det, er det, fordi de to ærede ordførere sluttede af med det, som jo efterhånden er blevet karakteristisk for konservative ordførerskaber her i tinget, idet de vendte sig imod en eller flere ministre med

angreb, der bar præg af at være stærke personlige angreb. Det skete også over for mig fra det ærede medlem hr. Weikop. Jeg vil gerne sige, at jeg har ofte haft — og fik den i dag forstærket — en følelse af, at de meget hårde ord, der tit anvendes, nok dækker over en svaghed i substansen. Når man som i dag har lejlighed til direkte at høre de to ærede ordførere fra samme parti behandle samme sag, synes jeg, man med en vis ret kunne forvente, at der var absolut overensstemmelse mellem de synspunkter, der blev anlagt. Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde i sin ordførertale: denne helhedsløsning indeholder overhovedet ikke noget i retning af et lønstop, og med de ændringer, der af den højtærede handelsminister er indsat i prisloven, indeholder den heller ikke noget i retning af et pristop. Det ærede medlem hr. Weikop sagde: det er dog aldeles urimeligt, når man gennemfører en lovgivning, der skal dæmpe efterspørgselspresset, at man så samtidig over for erhvervslivet kommer med forslag, der skal gribe ind mod priser, der selvsagt under en sådan afdæmpning kun kan gå nedad, fordi konkurrencen bliver forstærket. Det ærede medlem hr. Weikop ser altså en meget stærk virkning af de love, som det ærede medlem hr. Poul Møller siger er aldeles uden virkning.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde i sin tale, at det konservative folkeparti ville i en anden situation, hvor der virkelig havde været tale om et indkomststop, have grebet ind med pristop, ganske som jeg nu altså har gjort det. Det ærede medlem hr. Weikop — ja, det ærede medlems ordførertale var et eneste principielt angreb på sådanne forslag, der griber ind; det ærede medlem sagde, at når man dæmper efterspørgselspresset, er det urimeligt at gribe ind, det er administrativt uoverkommeligt og bliver værre administrativt, jo mere man har dæmpet efterspørgselspresset. Det ærede medlem hr. Poul Møller ville, hvis vi havde dæmpet efterspørgselspresset endnu mere, være gået ind for det princip, som det ærede medlem hr. Weikop vender sig imod, når man dæmper efterspørgselspresset. Hvor er den indbyrdes konsekvens mellem de to ordførertaler og de to standpunkter? Jeg kan ikke se andet, end at man også med de udtalelser, man er